

**Geschichte der geistlichen Stiftungen, der adlichen
Familien, so wie der Städte und Burgen der Mark
Brandenburg**

[Urkunden-Sammlung für die Orts- und spezielle Landesgeschichte]

Riedel, Adolph Friedrich

Berlin, 1858

XIV. Der Rath zu Stendal gründet die Gilde der Weber, am 13. November
1251.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54890](#)

tulimus ciatati cum omni iuris plenitudine, quod habuimus in eisdem. Ut igitur hec nostra donacio inconuulsa permaneat atque firma et ne quis eam heredum nostrorum in posterum violare valeat vel mutare, presentem paginam conscribi iussimus et sigillorum nostrorum munimine firmiter communiri, Testes fideles et idoneos adhibentes, quorum nomina sunt hec: Comes Bernardus de Dannenberg, Fredericus de Kare, Johannes de Roffow, Johannes Gans, Curie nostre mariscalcus, Gerardus de Kerkowe, Albertus Valie et alii quam plures milites atque serui. Datum apud Arneborg, per manum Heinrici, nostre curie notarii, Anno M^o. CC^o. XLIX, XIII Kal. maij, Indict. VII^a.

Nach dem Originale des Stend. Matharchives No. 5.

XIII. Papst Innocenz IV. gewährt den Minoriten das Recht, Jeden, der es wünscht, in ihren Kirchen zum Begräbnis anzunehmen, am 25. Februar 1250.

Innocentius Episcopus, seruus seruorum dei, Dilectis filiis Generali et prouincialibus ministris et aliis fratribus ordinis fratrum minorum Salutem et apostolicam benedictionem. Cum a nobis petitur, quod iustum est et honestum, tam vigor equitatis quam ordo exigit rationis, ut id per sollicitudinem officii nostri ad debitum perducatur effectum. Quapropter dilecti in domino filii uestris iustis postulationibus grato concurrente assensu, sepulturam ecclesiarum uestrarum liberam esse decreuimus, ut eorum deuotioni et extreme uoluntati, qui se illic sepeliri deliberauerint, nullus obstat, Salua tamen iustitia illarum ecclesiarum, a quibus mortuorum corpora assumuntur. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre constitutionis infringere vel ei aufu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare presumperit, indignationem omnipotentis dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se nouerit incursum. Datum Lugduni, V Kalendas Marcii, pontificatus nostri anno septimo.

Nach dem Original im archival. Nachlaße des St. Annenklosters.

XIV. Der Rath zu Stendal gründet die Gilde der Weber, am 13. November 1251.

In nomine sancte Trinitatis. Consules de steindale omnibus hoc scriptum inspecturis seruum. Acta presentis temporis sepius deperire solent in futurum, nisi fuerint scripto et uoce testium solidata. Commendatum igitur esse volumus tam presentium quam futurorum memorie, quod nos habito consilio cum burgenibus nostris vniuersis, qui vocati aderant ad ciuile colloquium, ad petitionem burgenium nostrorum illorum, qui funguntur officio texendi, de vnanimi consenu hoc admissimus, ut habeant quandam fraternitatem, que ininge nuncupatur, cum tali iure, sicut communiter pecierunt, sicut exprimitur et declaratur. Quicunque hanc non habuerit, ipsi pannos parare et illo

uti officio non licebit. Quicunque vero hanc fraternitatem habere decreuerit, cius pater hoc officium habuisse cognoscitur, ad introitum duos solidos dabit: inde habebit ciuitas unum solidum et ipsi fratres unum. Quicunque hoc officium habere decreuerit, cuius pater hanc fraternitatem non habuerit, tribus solidis intrabit: inde habebit ciuitas duos solidos et ipsi vnum. Quicunque hoc officium fraternitatis non intrauerit usque ad festum beati Nicolai, si postea intrare voluerit, sex solidis obtinebit: inde habebit ciuitas IIII°. solidos et ipsi duos. Quicunque confratrem confratrem suum ad aures percusserit, fraternitati V solidis emendabit, et si percussus repercusserit, eidem sententie subiacebit et uterque eorum V solidis emendabit: inde habebit ciuitas dimidiam partem et ipsi dimidiam. Similiter quicunque confrater confratrem suum vulnerauerit, V solidis emendabit. Dicta pars cedet in usus ciuitatis et dicta pars in usus fratrum. Quicunque confrater confratrem suum maletractanerit uestibus et leccatorem ipsi dederit, si uictus fuerit, confratribus IIII°. solidis emendabit: inde habebit ciuitas duos et ipsi duos. Quicunque pannum parauerit, quod in latitudine XXX filis caruerit, VI denarii emendabit. Si uero LX filis caruerit, solidum emendabit: sex denarios inde habebit ciuitas et ipsi sex. Quicunque pannum inequalem parauerit, duobus solidis emendabit, inde habebit ciuitas I solidum et ipsi vnum. Quicunque pluribus quam duobus staminibus scilicet Tov pannos parauerit officio suo carebit; quod si iterato habere voluerit, X solidis obtinebit: inde habebit ciuitas V solidos et ipsi V. Quicunque falsum pannum parauerit et fila falsa habuerit, utrumque publice comburetur. Insuper officium suum per hoc perdidit; quod si in posterum habere voluerit, X solidis obtinebit: dicta pars cedet in usus ciuitatis et dicta pars in usus ipsorum. Insuper quicquid ipsis et ciuitati uile et bonum fuerit habeant pro suo iure. Omne igitur dubium, quod forte emergere possit in posterum, presenti scripto et sigilli nostri testimonio amputamus. Consules huius institucionis sunt Rubbertus gerleus, Johannes puer, Johannes gerdanci filius, heinricus storm, Teodericus de wegelene, wilhelmus de Jericho, Gerardus rimscnider, Wefcelus filius Giselberti, Godekynus de seluden, Johannes de Rokence, Engelbertus de saltwede. Item alii burgenes affuerunt Giselbertus pellifex, Johannes filius eius, Johannes filius Anselmi, amelius de angulo, Arnoldus cum lino, Ezcelinus et Rodengerus fratres, Jacobus selauus et Adam selauus, Antonius spotegeile, Cuno de fanne, heinricus de brunswich, Teodericus de osterborch. Item ipsis officiales affuerunt Heinricus de borstelle, Arnoldus de borch, Teodericus de bodinge, Teodericus de Arneborch, Gerardus meister, Bernardus de Gardeleue, Teodericus de huzeliz, Hermannes de borch, Fredericus de Wendinge, Wolterus de borch, Johannes de dico, Wolterus minte, Reinerus friso, Heidenricus de Jericho, Marsilius de Brunswich. Acta sunt in steindale, Anno M^o. CC^o. LI°. XIII°. nouembris sub domino glorioforum principum Johannis et Ottonis de brandenborch marchionum.

Nach dem Originale des Stendalschen Rathsarchives No. 6.

NB. Das s am Ende ist in der Urkunde in der Regel ein langes.